

Senatori del Puig d'Olena, Cantelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

28-11-21

Si la teua reclusió és simple-
ment per fer feudat, per precaus-
ió, estig molt contenta, estig
molt Marina. Però és terrible-
ment malpensada i tinc por,
una por tota grossa que no m'he
ganjat com heis aquells dies que
en dies que tinc tanta son.

Es que tinc una mica
de son, amic meu! (Diria
manera més potista de fer
reprimaria a una cosa ampiso-
dora; m'agrada!).

Fes molta feudat, preu can-
de tu i sigues bon bon amic.
Si rebentis com en fas alguniques,
de quia malhumor en poso

quan no et sé ho, no gosaria
moure ni un dit, ni estar se-
guna.

evs ho vist la teva carta
fins molt poc abans d'anar
al menjador. evs se'ns pot
haver estat tan miserable de
deixar la damunt la meua
taula sense dir-me res; i jo,
a la galeria impacient de no
saber com t'havia parat la
teua cativola d'ahir, anava fent
plans per posar en pic el meu
servi d'espionatge. F'he agraït
que m'ho hages resolt tu mateix.

Però tens moltes ganes de ve-
re't; em sembla que hauria tor-
nat a veure la pobeta tanca
quan hages tingut cap el teu recó,
si no haguessis estat tan dolent
de llevar-te. Ara fa t'ho vist,
m'ha semblat que fies bona
cara i, sobretot, penso que

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

si no haguessis estat bé,
ja hauria tingut més seny
de no moure't. Ja has de
perdonar a algú sense saber
ell pecat que he comès i que
no et vull dir, no el farei més,
i em sembla que el teu propòsit
és merament l'absolució.

Per què volies que m'afades
per la carta d'en Joan? Vam per-
dur que no hi havia res de parti-
cular, per tant no calia pas que
me l'enviessis. És que et veus
amb el deure de deixar-me les
llegons totes? Oh, no, per Déu, no
sóc tan tígrissa com per ofen-
dir-me per una cosa tan natu-
ral. És tan natural que

ahor no et recordessis de miu
gu. Si jo pogues tenir el teu
sot, si jo pogues esperar el
meu Banc em semblaria que m'af
daria del món, i m'acomodaria
nania pensó a miquí.

Diem goig em fies i guina
aigua! per mi al meu padró, no
hi havia miquí més que rosal-
tres; i el meu atac d'angra-
ment. Jo no n'és, li veig tenir,
una sola vegada amb tant de
temps. Ell sempre m' hauria de
fer companyia al costat del
llit perquè jo estava tan "malal-
teta" que no em podia eleva-

Saps guina per a em fies?
Sentia vergonya d'oferi-li l'es-
pectacle d'una cosa tan deca-
pita. Ha d'esser tan trist per el
pau, veure els seus fills malalts,
que per el sol, tan sols hauria
haguer nascut, hauria volgut ve-

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

una dona forta, valenta, ben robusta. Però... va haver de morir trist, pobre Pare, de veure el camí que em guardava. Botic contenta que almenys ell no veia la meua mort; no era just; però estaria content que hi hagi anat.

Va trobar-te to' el teu Pare! Vaig mirar-te molt i potser per les grans paves que tenia que t'he fessis bona impressió no me s'acotava de fer a mi. Ben sembla que altre dia t'he vist millor i em dol.

Es molt simpàtic d'heu Pare! Bé una cana de bona persona! avanis de pensar-hi ja has de tenir ganes de fer-ho tot ~~de~~ bé.

fet, per ell.

Vols dir que prehas llegir
aquestes lletres; jo no, en puc;
Però puc estar com este avui,
no en puc fer dices ad'iguals...

He estat contenta que, no
volguerin llançar encara les
potriques fresselles; són tan poca
cosa però les estimo tant, que
el favor que els hi fas volguent la
cuca un dia i la torra cauda
és un honor que fas a tot el que
jo estimo: la meua germana, la
meua caseta, el meu miserable
jardí del Ganxig Parapall...

Gràcies, Mavis. Et mereixes
molt més del que jo mai
pochi donar-te.

Adieu, passa't bé.

Gràcies de la
carta de la Lúcia.

Jeva
Mercè